

၆

เทิดทูนท่านสุดหัวใจ

เราเทิดทูนพ่อแม่ครูจารย์มั่นสุดหัวใจทุกอย่าง
ที่นี้เวลาท่านมรณภาพไปแล้วนี้ สด ๆ ร้อน ๆ อยู่นะ ทุกอย่างท่าน
เป่ากระหม่อมเราหมดเลยหลวงปู่มั่น ท่านเป็นผู้เป่ากระหม่อม
ความรู้ตั้งแต่ ก.ไก่ ก.กา เรื่อยมาจนกระทั่งวาระสุดท้ายท่านจาก
ไป เราก็ทำเต็มความสามารถของเรา เราจึงพอใจเทิดทูนสุด
หัวใจพ่อแม่ครูจารย์มั่น เทิดทูนสุดหัวใจ เรียกว่า ไม่มีอะไร
เหลืออยู่เลย มอบหมดเลย

หาครูบาอาจารย์อย่างนี้หาไม่ได้แล้วนะ เท่าที่เราผ่านครูบา
อาจารย์ทั้งหลายมา จะว่าเราเป็นนักล่าอาจารย์ก็ไม่ผิด ไปหาครูบา
อาจารย์องค์นี้ สังเกตสังกาเต็มเหนี่ยวแล้วก็ไปไป พอไปหาพ่อแม่
ครูจารย์ตั้งแต่ไปแล้วจนกระทั่งวันท่านมรณภาพ ไม่ไปไหนเลย

เราก็ได้ปฏิบัติท่านเต็มกำลังของเรา ทั้งที่โง่เขลา ท่านจอม
ปราชญ์ เราจอมโง่ เราถวายท่านหมดแล้ว ท่านจะว่าอะไรสังเกต
อะไรเรามอบหมดแล้ว จนกระทั่งท่านมรณภาพจากไป ไม่ลืมนะ ดู

ลมหายใจจนกระทั่งวาระสุดท้าย ดูจ้อเลย ท่านไปอย่าง
ละเอียดลออมากเวลาท่านจะนิพพาน สมชื่อสมนามจริง ๆ

วาระของท่านที่ท่านจะนิพพาน ได้ดูอาการของท่าน ดู
ตลอดนะ จนกระทั่งวาระสุดท้ายลมหายใจท่านสิ้น ไม่ทราบว่
สิ้นไปเมื่อไรไม่รู้แน่ คือละเอียดลงไป ละเอียดลง ๆ ลมหายใจที่
แรกก็หายใจปลา หายใจแล้วค่อยละเอียดลง ๆ ลงจนไม่ทราบเลย
ว่าท่านสิ้นเมื่อไร ความละเอียดลมหายใจของท่านไม่รู้แน่

เห็นว่าจ้ออยู่นาน ท่านเจ้าคุณอุปัชฌาย์นี่ละ ท่านเป็นลูก
ศิษย์ของหลวงปู่มั่นเรา ดูเห็นว่าไม่ได้การแล้ว เหนอ ไม่ใช่ท่านสิ้น
แล้วหรือ เลยเอานาฬิกาไปดูตีสอง ๒๓ นาที ดูดินเดาเฉย ๆ นะ
ไม่ได้เห็นวาระของท่านขณะที่ ท่านสิ้นลมจริง ๆ ไม่รู้ นั่นละ
ละเอียดขนาดนั้น หายใจค่อยละเอียดลง ๆ ละเอียด ๆ จนหมดไม่รู้
เลย พ่อแม่ครูจารย์มรณภาพเราเห็นด้วยตาของเรา แหม น้ำตา
นี้พึ่งเลยนะ

มันบอกว่าหมดที่พึ่ง ความหมายว่าอย่างนั้น ทั้งบุญทั้ง
คุณท่านอยู่ในนี้หมดเลย แล้ววาระนี้เป็นวาระที่ท่านจะจากไป ทั้ง
เข้าทั้งสายทั้งบายทั้งเย็นตลอดเวลาเราขึ้นมาหาท่าน เพราะตอนนั้น
ธรรมะนี้หัวใจเรามันหม่นเป็นธรรมจักร มันไม่ได้อยู่นะ

จึงได้บอกว่า ท่านเพียบทางธาตุขันธ์ เราเพียบทางด้าน
จิตใจ ทางธาตุขันธ์ก็อ่อนลง ๆ ธาตุขันธ์ท่าน ทางหัวใจเรากับกิเลส
มันก็ฟัดกันตลอดเวลา บางคืนไม่ได้นอนตลอดรุ่งเลย ต่างคนต่าง
เพียบ เราเพียบทางด้านจิตใจ แต่ก็สละ เหมือนไม่มีงานอะไรนะ

เวลาอยู่กับท่านทำงาน แต่จิตกับกิเลสมันพืดกัน มันก็พืดอยู่ภายใน งานก็ทำไปๆ

นี่ละกิเลสกับธรรมเวลามันแกกกันโดยอัตโนมัติ มันเป็นเองนะ ไม่ได้บังคับ มันหากเป็นของมันหมุนอยู่ภายใน ทางเราทำงาน เราก้ทำไป ทางนี้ก็หมุนอยู่ภายใน นี่ละที่ธรรมะทำงานฆ่ากิเลส เหมือนกิเลสมันทำงานฆ่าอรรถฆ่าธรรมในหัวใจสัตว์โลก มันก็เป็นของมันอย่างนั้น แต่เวลาธรรมะมีกำลังแล้ว มันก็เป็นอย่างนั้นอีกเหมือนกัน

